

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 37C/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710213883
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedlačková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1710213883.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudkyňou JUDr. Andreou Sedlačkovou v právnej veci žalobcu: E. X., Y..X., P. X, XXX XX W., G. XX XXX XXX proti žalovanému: A. Š., A.. X.XX.XXXX, X. P. XXXX/X, XXX XX F., zast. opatrovníkom: E. T., X. S. E. X. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: E.Č. N. X. X. Y., F. XX, XXX XX X., G.: XX XXX XXX, zast.: JUDr. Jozef Kemp, advokát, Námestie Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob o zaplatenie sumy 413,34 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 81,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 21.8.2009 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 15.10.2010 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 413,34 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Na zdôvodnenie svojho nároku uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 13.1.2009 zmluvu o pripojení č. Y. a toho istého dňa dodatok k zmluve. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému 1 kus SIM karty, ktorá umožňuje využívať telekomunikačné služby. V zmysle uzavretého dodatku odpredal žalobca žalovanému mobilný telefón v počte 1 ks za kúpnu cenu 0,03 eur.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 15.4.2009 do 14.5.2009, čím porušil zmluvné povinnosti a zmysle dodatku k zmluve je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu podania žaloby pozostávala neuhradených služieb vo výške 81,40 eur a z nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur.

Žalovanému súd ustanovil pre celé konanie opatrovníka v zmysle ustanovenia § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko žalovaný sa nezdržiava v mieste svojho bydliska a iný jeho pobyt nie je súdu známy. Opatrovník žalovaného sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Písomným podaním zo dňa 15.1.2013 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane žalovaného.

Súd v súlade s § 156 O.s.p. zverejnil na úradnej tabuli súdu oznámenie, že v predmetnej právnej veci bude dňa 21.2.2014 vyhlásený rozsudok s poukazom na § 115a O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie zmluvou o pripojení zo dňa 13.1.2009 č. Y., dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 13.1.2009, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných telekomunikačných služieb, pokusom o pokonávku zo dňa 6.8.2009 a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 13.1.2009 zmluvu o pripojení č. Y. a toho istého dňa dodatok k zmluve. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému 1 kus SIM karty, ktorá umožňuje využívať telekomunikačné služby. V zmysle uzavretého dodatku odpredal žalobca žalovanému mobilný telefón v počte 1 ks za kúpnu cenu 0,03 eur.

Žalovaný riadne a včas nezaplatil žalobcovi cenu za poskytnutie služieb za obdobie 15.4.2009 do 14.5.2009, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej zmluvy. Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 6.8.2009 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou vo výške 3,95 eur.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka je záväzkovým vzťahom právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom upravených, môžu však vznikať aj z iných zmlúv zákonom neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá nepomenovaná zmluva v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému telekomunikačné služby. Súčasne s touto zmluvou uzavreli účastníci aj dodatok, na základe ktorého vznikol žalobcovi záväzok zabezpečiť žalovanému predaj zľavneného mobilného telefónu za kúpnu cenu 0,03 eur a záväzok žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Žalovaný napriek využívaniu služieb žalobcu neuhradil faktúry za mesačné poplatky za služby.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoju povinnosť platiť za poskytnuté služby, na ktorú sa v zmluve zaviazal, súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 81,40 eur za neuhradené služby. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 21.8.2009, kedy žalovanému uplynula lehota na dodatočné plnenie v zmysle pokusu o pokonávku zo dňa 6.8.2009.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 331,94 eur označenej ako zmluvná pokuta súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011. Uvedeným rozhodnutím bola zmluvná pokuta vyhlásená za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“.

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (absolútne) neplatná. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej zmluvnej podmienky by mal byť v demokratickej spoločnosti samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka súd nemusel (nemohol) podrobiť uvedenú zmluvnú podmienku opätovnému skúmaniu, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Na základe uvedených skutočností súd návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého k mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na pomerný úspech žalovaného v konaní mu vznikol nárok na náhradu trov konania.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je povinnosťou súdu vždy skúmať účelnosť vynaložených trov. Základnou úlohou občianskeho súdneho konania je poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Za účelne vynaložené trovy konania je nutné považovať iba také výdavky, bez ktorých by účastník nemohol riadne brániť svoje porušené právo. Zastupovanie advokátom je ústavne legitímnym prostriedkom odbornej asistencie poskytovanej účastníkovi pri participácii na súdnom konaní. Nemá však absolútnu povahu a môžu sa vyskytnúť prípady, v ktorých aj zastúpenie účastníka advokátom nebude možné považovať za účelné k riadnemu uplatneniu alebo bráneniu práva. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokácia

pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväzne právnym predpismi.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal zo skutočnosti, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania ako profesijná organizácia založená za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v súdnom konaní. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, z čoho možno považovať za dôvodný predpoklad, že samo združenie bude disponovať kvalifikovanými a odbornými prostriedkami na zabezpečenie pomoci spotrebiteľovi. Účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nevhodné, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá poskytnúť ochranu spotrebiteľovi aj v rámci súdneho konania. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na § 25 ods. 6 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého ministerstvo podporí združenie, ak je pri výkone činností zamerané na ochranu práv spotrebiteľa na súde.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka oznámil vstup do konania, o predmete ktorého nemal žiadnu vedomosť a zároveň oznámil, že si uplatňuje náhradu trov konania. Z uvedených skutočností vyplýva záver, že úkon - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, nie je úkonom v tomto konaní preukázaným (keďže je zrejmé, že právny zástupca nemal vedomosť o predmete sporu).

Súd prvého stupňa bol názoru, že poskytnutie ochrany spotrebiteľovi vo forme procesných úkonov vykonaných konkrétnej právnej veci neprekračuje rámec minimálnej odbornej úrovne právnych znalostí osôb vykonávajúcich činnosť v prospech združenia, ktoré má reálne, a nielen formálne, napĺňať obsah a účel právnej normy ochrany spotrebiteľa podľa § 25 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Na základe uvedených zákonných ustanovení aj ich interpretácie dospel súd prvého stupňa k záveru, že trovy vedľajšieho účastníka spočívajúce v odmene advokáta za poskytnutie právnych služieb neboli vynaložené účelne, a preto mu ich náhradu nepriznal.

Súd nepriznal náhradu trov konania žalovanému, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, štvormo.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).